

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 268. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511167568.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Hvor blev den gode Caspar Maurenbrecher af? - Her - - Ney det var for grovt - Uhyre! - Prygle sin Kone! - Hugge Næsen af sin beste Ven! - Skjelde sin Officeer - og det altsammen af Fuldskab! - Thi for Resten var han en skikkelig Karl, som aldrig skulde fortørne en Kat - Uhyre siger jeg endnu engang, dersom jeg vidste, at jeg i mindste Maade havde smigret dig, da || jeg før sagde, at du var meer Menniske, og bedre Menniske, end den følesløse, hvis tykhuudede Sjæl Viinen selv ikke kan virke paa - da skulde jeg uden Betænkning rive dette Blad i Stykker - Men endskjønt jeg virkelig troer, at du af Naturen er et bedre Menniske, saa troer jeg og det, som Erfarenhed nu bekræfter, at du kanst gjøre dig til et tigange verre - og at en langt uudsletteligere Skam, et langt større og skrekkeligere Ansvar hviler paa dig, naar du gjør det allene for at kildre dine Sandser - Jeg føler at jeg bliver alvorlig - Af Veyen Caspar! - Grib ham Vagt, at han kan blive arqvebuseert jo før jo heller - om ikke for andet, saa fordi han næsten har bragt mig ud af det gode Luune, som jeg altfor gjerne vilde bringe tilbage med mig til min Høy - Og hvorfor bliver jeg nu meer alvorlig? - Hvorfor blusser min Kind? - Hvorfor truer denne tungthængende Taare, at slette min Skrift ud? - O mine Læsere! - o Himmel! - Hvormeget -hvormeget har jeg, som jeg vilde, at denne Taare kunde udslette! - - - - - Af Veyen Caspar! - - - - Med et got Luune vil jeg vende tilbage til min elskeligste Høy, og med et oplæred Ansigt til den Flaske Muskatener, som jeg fordem drak med den reeneste den uskyldigste Vellyst - Her forekommer desuden i nærværende Værk, et Capitel om Ørfigener, et om Skrædere, et om trekantede Klinger, og et om Stiffædre, hvori jeg faaer Leylighed nok og meer end jeg skjætter om, at snakke udførlig om Caspar og hans Lige - Dog kan jeg ikke bare mig for endnu, atter at beklage dig, du ædle Viin, du, som umisbrugt er Guders og Menniskers Glæde, at du saaledes skal vanhelliges, saa ofte ved Umaadelighed forvandles til en Gift, hvis første Virkning er at nedstyrte dem under de umælende, der bestemtes til at være den Allerhelligstes Billeder! - - hvis anden Virkning - - Af Veyen Caspar! -